

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 3 ภาค ชีวประวัติ

เรื่อง สัมโมทนิยกถา - วันกฐินสามัคคี
โดย พระครูภาวนาวิสุทธิคุณ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजรัญ จิตธรมโ

สัมโมทนิยสภา - วันกฐินสามัคคี

www.jarun.org

สัมโมทนิยสภา - วันกฐินสามัคคี

พระครูภาวนาวิสสุตคุณ

เจริญสุขพี่น้องพุทธบริษัททุกท่าน

วันนี้ปรารภเรื่องทอดกฐินทานของวัดอัมพวัน ที่ภิกษุอยู่จำพรรษาถ้วนไตรมาส เสร็จสิ้นลงไปแล้ว ทั้งภิกษุสงฆ์ของคณะ มี ๗๕ รูปด้วยกัน

การทอดกฐินทานในวันนี้นั้น อาตมาไม่ได้เคยคิดมาก่อนว่า เราจะดำเนินงานประการใด แต่อาตมาตริตรองโยนิโส มนสิการมา ๓ ปีเต็ม โดยที่ศาลาการเปรียญหลังนี้ใหญ่โต สมัยห้าสิบหกสิบปีโน้น มีพระภิกษุสงฆ์อยู่จำพรรษาอย่างมากไม่เกิน ๒๐ รูป อาสน์สงฆ์พอที่ ๒๕ องค์รวมกันภัตตาหารได้อย่างดี ญาติโยมมาบำเพ็ญกุศลทำบุญตักบาตร ที่ศาลาการเปรียญหลังนี้ ร้อยกว่าคนในห้องที่นี้ตลอด มาหลายปีแล้ว

สมัยอาตมามาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส พ.ศ. ๒๕๐๐ ปี ๒๕๔๙ รักษาการ วัดนี้เป็นป่าดงพงไพร อุโบสถหลังเก่าบัดนี้ก็พังแล้ว ปรากฏชัดจากอุโบสถที่รื้อมาสมัยเมื่อก่อน ถ้าพูดภาษาแต่จั่วเรียกว่า **เหม็งเขี้ยว** สร้างมาหลายปี คนจีนสร้าง

ทำไมถึงรู้ เพราะจารึกแผ่นศิลาเป็นภาษาจีนหมด มีสตางค์จีน ๗ ปีบ มีเครื่องกังไสมากมาย มีทั้งเพชรนิลจินดา มีหยก ข้อมือม้ามังกร ม้าวิ่งเกี้ยวตัวครบ ก็เก็บเอาไว้ที่เก่าตามเดิม ขอเจริญพรญาติพี่น้องที่มีได้ทราบประวัติวัดนี้ก่อน สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช มีคนจีน ๒ คน ชื่อ **กิมเหลียงกิมจือ** พร้อมด้วยเพื่อนสนิทมิตรสหายฝรั่งชาติฮอลันดา ได้นำเรือกำปั่นมาจอดหน้าวัดนี้ เลื่อมใสเจ้าอาวาส ได้จารึกไว้ว่า **เจ้าอาวาสชื่อ ท่าน พระครูญาณสังวร มีอายุ ๙๙ ปี เขี้ยวชาญทางวิปัสสนาจารย์**

อาตมาก็คำนวณได้ เพราะตู้พระไตรปิฎกที่วัดนี้มี ๒ ตู้ ตู้หนึ่งสร้างถวายไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๒๐๐ อีกตู้หนึ่งถวาย พ.ศ. ๒๓๐๐ ตั้งแต่กรุงศรีอยุธยาแตกที่พม่าครั้งสุดท้ายยังอยู่ครบ และจารึกต่อไปว่า **กิมเหลียงกิมจือนี้ ทำการกำกับสมเด็จพระนารายณ์** ในสมัยเมื่อ ๕๐๐ ปีมานี้ แม่น้ำเจ้าพระยาหล่มลึก กรุงเทพมหานครยังเป็นเมืองทะเล เรือก็เดินมาผ่านปากน้ำบางพุทรา สู่ละโว้ค้าขาย ชาติฝรั่งฮอลันดาก็เลื่อมใส ทั้ง ๆ ที่เขานับถือศาสนาคริสต์ **พระนาคปรกหิน** บอกไว้ชัดในศิลาจารึกของภาษาจีนว่า **นาคปรกพญาน** และ **เขมรคางคนหุดัม** ได้ถวายไว้ในโรงอุโบสถ ขอพระราชทานจากสมเด็จพระนารายณ์มหาราช มาจนตราบเท่าทุกวันนี้ เดียวนี้ยังรักษาอยู่ในกุฏิอาตมา ขอเชิญชมได้นี้สมัยเมื่อก่อน สมัยคนจีนไว้ผมเปียและยังมีรูปถ่ายด้วย อาตมาขอลอกเอาไปเขียนไว้ โดยโยมสนธิ์ พันธศุภกร ไปจ้างเขียนมา สมัยโน้นคนจีนเขาไว้ผมเปีย ถ้าพูดเป็นภาษาจีนกลางเรียกว่า **เหม็งจู...**

ได้ถวายประวัติวัดแด่สมเด็จพระญาณสังวรไว้แล้ว เมื่อท่านเสด็จที่วัดนี้ เอาไปลงจารึกว่าสมเด็จพระญาณสังวรมี ๓ องค์ องค์หนึ่งคือวัดนี้ องค์ที่สองคือสมเด็จพระสังฆราชโกเถื่อน องค์ที่สามคือ สมเด็จพระญาณสังวร ท่านซึ่งใจมาก ประวัติเป็นภาษาจีน อาตมาอ่านภาษาจีนไม่ออก ต้องไปให้คนจีนอ่าน ๓ ตลาด ตรงกันหมด สตางค์จีนยังอยู่ครบ ๗ ปี อาตมาเอา ยัดไว้ข้างนอก ยังไม่รู้ว่าจะไร ไปเมืองจีนมา นำไปให้คนจีนดู คนจีนบอก โอ! หายากสมัยเมื่อก่อน เดียวนี้ยังเก็บไว้ละ เก็บไว้เพื่อจะเป็นข้อพิสูจน์

อาตมาขอเจริญพรว่าโบสถ์หลังนี้คนจีนสร้างแน่นอน มีลักษณะของจีนหมด ถ้วยชากังไส อาตมาไว้ในแท่นพระเอาไว้ อย่างดีเลย ถ้าเอาไว้ข้างนอกก็ลึกลับคลาไคล เพราะอะไร แคกระเบื้องปูเหมือนเป็นน้ำร้อน เอาออกมากองข้างนอก เดียวนี้แผ่นเดียวไม่มีเหลือ ทราบจากพวกพลบริวาร เขาลักไปแกะพระ ขาย นำเสียดายเหลือเกิน ถ้าอาตมาเอาถ้วยโกโจงานไว้ข้างนอก บัดนี้คงถ้วยเดียวก็ไม่เหลือ เลยเอาฝังไว้ในโบสถ์ อาตมาทำไว้แน่นอนทีเดียว

อาตมาจำพรรษาที่วัดนี้ โบสถ์ก็ใกล้จะพังอยู่แล้ว คืบวันหนึ่งก็มีเสียงประหลาดดังขึ้นบอกว่า **"พุ่มนี้พระคุณเจ้า ๓ โมง ๔๕ นาที โบสถ์พัง"**! เสียงอันนี้ต้องตามไปให้ได้
ขอเจริญพรต่อไปว่า โบสถ์หลังนี้แปลกประหลาดมาก เวลาไปทำวัตรตอนเช้า ตอนเย็นต้องเก็บเสื้อ พรม หมัด เพราะตอนเช้า น้ำขึ้นเป็นคืบ น้ำขึ้นเอง คนจีนเขาบอก

"หลวงพ่อดำริญสร้างโบสถ์สร้างตรงนั้น" อาตมาก็ขม่น้ำดู กลิ่นมันเป็นอย่างนี้เลย ได้ตักใส่ขวดไว้ น้ำนี้มาจากไหน ในโอกาสต่อมา อาตมาก็ไปจัดน้ำได้ น้ำทิพย์ที่วัดไทรงาม อังคารแต่เช้า มีบ่อน้ำทิพย์ มีกลิ่นเหมือนกันเลย ไม่ทราบมาขึ้นในโบสถ์ได้อย่างไร มันเป็นเรื่องแปลกเหลือเกิน
โบสถ์พังแล้วจึงได้พบศิลาจารึก อาตมาเงยเงยเหลือเกิน ศิลาจารึกเป็นแผ่นดิน อาตมากลัวจะชำรุดทรุดโทรม เลยเก็บไว้เป็นหลักฐานไว้ในแท่นพระประธานต่อไป

ขอเจริญพรญาติพี่น้องว่า พอออกไป ๓ โมงเศษ โบสถ์พังพอดี พังตามกำหนด อาตมานึกว่าเสียงประหลาดนี้จะตามไปให้ได้ยินอีกต่อไป ทำไมทำมาก็ไปพบอย่างเช่น คนไว้หนวดยาว มีรูปภาพในถ้ำเมืองกัวยหลิน ถ้ำหินไข่มุก ไปถ่ายรูปมาเหมือนกันเลย เขาเขียนไว้ในถ้ำว่าเป็นนักกวีเอก สมัยฮ่องเต้งค์หนึ่ง
ต่อมาอาตมาได้ยินเสียงประหลาดบอกอีกว่า **"พระคุณเจ้าครับ คนเก่าเขาจะมาช่วยทำกันเอง" ๑ ปี ๑๖ วันเสร็จเรียบร้อย** ทุกประการ ไม่ได้แจกฐกาแต่ประการใด นี่เล่าประวัติโบสถ์เก่าของพระครูญาณสังวร พอดีมีท่านผู้หนึ่งเข้ามาวัด เข้ามาตามลำดับคนที่สามคือ **พลตรีสันต์ พานิช** ก็มาช่วยกันสร้าง ทั้งสามคนนั้นอาตมาถามประวัติแล้วเป็นคนจีนทั้งหมด มีอาภรณ์มาครบถ้วนที่ทานพลตรีสันต์ ท่านก็มาที่นี่ด้วย ร่วมกันสร้างพิเศษ ๆ ก็เสร็จสิ้น ตอนสมัยท่านเป็นพันเอก เสนาธิการฝ่ายทหารปืนใหญ่ลพบุรี

อาตมาก็ตั้งใจพัฒนา หลังจากที่ถูกหักแล้ว อาตมาขอเจริญพรญาติพี่น้องว่า หมดยายุเมื่อ ๔๙ ปี ต้องตายแน่ ไม่ได้กลับมาอยู่ในโลกมนุษย์อีกดังนี้
รู้ล่วงหน้า ๖ เดือน และอายุ ๔๙ จะขึ้น ๕๐ แล้ว พ.ศ. ๒๕๒๑ วันที่ ๑๔ ตุลาคม เวลา ๑๒.๔๕ น. พระคุณเจ้าจะต้องมรณภาพโดยรถชนคอหักตาย

อาตมาก็ขออธิษฐานว่า ถ้าข้าพเจ้าใช้หนี้มนุษย์ไม่หมดในชาตินี้ ขอภินทบาตชีวิตมาใช้หนี้ให้สิ้นสุดในชาตินี้ชาติเดียว ชาติหน้าอาตมาอย่าไปใช้หนี้เขาเลย เบื่อหน่ายโลกมนุษย์เหลือเกิน เป็นโลกมนุษย์ที่อิจฉา อาตมาไม่อยากจะคบมนุษย์ต่อไปแล้ว มันก็พินาศมาได้ กลับมาได้ หมออาจารย์ประดิษฐ์ โรงพยาบาลเลิดสิน บอกว่า มีหลวงพ่อดำริญเดียวในโลก ที่คอหักหมุนได้แล้วไม่ตาย ยังพูดได้อีกด้วย และหายใจทางสะดือได้อีกด้วย คือพองหนอ ยุบหนอ บอกใครไม่เชื่อ ถ้าไม่เชื่อลองไปคอหักดู จะรู้กัน
อาตมาก็มาใช้หนี้มนุษย์ เริ่มสร้างหอประชุมมาตามลำดับ ขอเจริญพรโยม **บุญญ ว่องวานิช** ไว้ในที่นี้ด้วยว่า สองแสนคนแล้ว ตั้งแต่สร้างหอประชุมมา พ.ศ. ๒๕๒๔ มีบุญชื่กรบ แต่ที่ผ่านเข้ามาเป็นธรรมทาน มาฟังธรรมะ ก็คำนวณไว้อย่างน้อย ๆ ศาลาการเปรียญหลังนี้ อาตมารู้สึกเศร้าใจทุกปีมา มีพระสงฆ์องค์เจ้าพรรษาที่ผ่านมาแล้ว ๖๐ ถึง ๗๐ องค์ พระต้องลงไปนั่งข้างล่างนั่งกับญาติโยม อาสนสงฆ์ไม่พอ ก็น่าเศร้าใจ ญาติโยมจะอย่างไรเล่า

โดยเฉพาะเหตุผลข้อที่สองคือ เสากี่ขาดหมดแล้ว ปลวกกินหมด อาตมาไม่รับทำในช่วงจังหวะนี้ เข้าใจว่าโอกาสหน้าไม่มีใครทำ อาตมาก็จะต้องตายจากโยมไปเหมือนกัน นี่ก็จะใกล้เวลาแล้ว ขอเจริญพรอย่างนั้น

ในเมื่อยังมีชีวิตอยู่ก็สร้าง มิได้สร้างแบบศาลาสองชั้นสามชั้น งบประมาณ ๑๔ ถึง ๑๕ ล้านแต่ประการใด ทำประหยัดที่สุด ให้ถูกที่สุด และต้องดีที่สุด และระบบเสียงต้องใสสะอาดหมดจดบริสุทธิอย่างนี้

คิดทำมั่งลาวรอบยาว ๒๕ วา อาสนสงฆ์ยาว ๒๕ วา จะจุพระสงฆ์ ๒๐๐ รูป หลังจากนั้นไปมีห้องน้ำห้องส้วม ๒๕ ห้อง วางแผนไว้แล้ว อาตมาตั้งใจอย่างนี้

ห้องส้วมเป็นอันดับหนึ่งของโลก มันเป็นการบำบัดทุกข์อย่างดียิ่ง พระพุทธเจ้าสอนว่าเป็นอาณิสสสงฆ์ยิ่ง พระภิกษุสงฆ์ผ่านห้องน้ำไปพบสกปรก แล้วหนี อาบัติโทษ เป็นอาบัตินะ

ขอเจริญพรญาติโยมไว้ ถ้ามีลูกหลานอยากปัญญาดี ขัดส้วมที่บ้านให้สะอาด ขัดไว้รับรองปัญญาดีแน่นอน เราที่ไม่อยากเข้ามี ๒ แห่ง โรงพยาบาลกับห้องส้วม ไม่จำเป็นไม่มีใครเข้าไปหรอก มันเบื่อบ่อยเหลือเกิน ถ้าไม่จำเป็นคนไม่อยากจะเข้าหรือสองอย่างนี้ ที่มีอาณิสสสงฆ์มากคือส้วมกับโรงพยาบาล

อาตมาประสบมาแล้ว คอหักแล้วพยายามว่ายังไง เขามอบว่า “หลวงพ่อกหักก็ หลวงพ่อกหักก็” อาตมาบอก “ไอ้โฮ มันเข็ดแล้ว จะให้คอหักอีกหรือ” ไม่จำเป็นไม่เข้าหอรอก

ห้องน้ำห้องส้วมเหมือนกัน ใครไม่จำเป็นจะไปเข้า จำเป็นจึงจะเข้า เรื่องจำเป็นนี้มีอันสูงส่ง แต่คนไม่รู้ เส้นผมบังภูเขา ในเมื่อเป็นเช่นนี้ ศาลาการเปรียญนี้ก็จะสร้างแบบอนกประสงค์ ใช้เป็นสถานที่อบรมได้ นั่งได้ นอนได้ จุได้ ๑,๐๐๐ คน ยาว ๒๕ วา กว้าง ๑๐ วา หอประชุมปัจจุบันนี้กว้างแค่ ๗ วาเท่านั้น

ญาติโยมพี่น้องทั้งหลายเอ๋ย นึกว่ามาสร้างคนกันเถอะ อาตมากำลังปลุกเสกเป็นการใหญ่ ไม่ใช่ปลุกเสกเครื่องรางของขลังนะ ปลุกคนให้ตื่น เสกคนให้เป็นงาน โยมจะใช้ลูกหลาน ปลุกให้ตื่นก่อนนะ ให้มีศรัทธาก่อน ให้รู้เรื่องราวก่อน ลูกยังหลับอยู่ เสกให้เป็นงานจะไปรู้เรื่องราวอะไร

ช่วยกันปลุกเสกลูกหลานหน่อยเถอะ ปลุกให้ตื่น เสกให้เป็นงาน อย่าอยู่ว่าง อย่าห่างผู้ใหญ่ จะหลงทางได้ง่าย อาตมากำลังปลุกเสกหลับตาเสกทั้งกลางวัน กลางคืน ไม่ได้หลับ ไม่ได้นอน

อาตมาไปอยู่บ้านใคร รับรองไม่เปลืองข้าวเหนียว ฉันไม่หอรอก คำเดียวอิมแล้ว ทำงานวันยังค่ำ คินยันรุ่ง วัดนี้ไม่มีหยุดเสาร์อาทิตย์ ราชการวันเสาร์อาทิตย์หยุดแล้ว ที่นี้ทำงานทั้งกลางวันกลางคืน เงินเดือนก็ได้เดือนละ ๓๐ วันทุกเดือน ไม่ได้ขึ้นเลย แต่บางเดือนเสียใจเหลือเกินมี ๒๘ วัน ไม่พอ ๓๐ วัน

นี่แหละชีวิต คืองานบันดาลสุข ทำงานให้สนุก มีความสุขในการทำงาน บางคนเลี้ยงงานเก่งนัก เรียนสูงแล้วเลี้ยงงานเก่ง ชีวิตมักจะอากัฟ

อาตมาต้องสร้างโรงพยาบาลที่นี่ ๓ โรง โรงพยาบาลใหญ่เลี้ยงคนทั่วประเทศ เมื่อสองวันมานี้เลี้ยงคนเป็นพัน ญาติโยมไปเป่ยนต์เกราะเพชรต้องเลี้ยง มาแต่เช้ามืดเลย

โรงพยาบาลกลางเลี้ยงคนสำหรับประชุมที่นี่ โรงพยาบาลห้องไอซียู ที่อยู่หน้ากุฏิอาตมา ตี ๑ ตี ๒ อุบัติเหตุมา หิวจัดมา เข้าห้องไอซียู ที่อยู่ติดกัน ให้รับประทานเสียก่อน แล้วค่อยคุยกันต่อไป

เรามีห้องไอซียู หิว อุบัติเหตุมาแล้ว หน้าตาไม่ดีแล้ว เข้าห้องไอซียู กาแฟ โกโก้ ก่อน ข้าวต้ม หัวผักกาด แก้วน้ำไปก่อน นึกนอนอุบัติเหตุ ตี ๑ ตี ๒ มาจากเชียงราย ลำปาง เชียงใหม่ อุดร หนองคาย มาถึงนี้มันก็ต้องดึก

เขาเดินทางไกลมา เขามีทุกข์ เขาก็บ่นทุกข์ บ่นทุกข์ให้เขา ต้องบริการให้เขามีความสุข ความเจริญกลับไป เข้าวัดเดี๋ยวนี้ไม่ได้อะไรจากวัด จะเข้ามาทำไม เข้ามาแล้วต้องได้ชี มีทุกข์มีสุขขึ้นมากก็บ่นทุกข์บ่นทุกข์ให้เขา แก้ปัญหาให้เขา เขาจึงอยากเข้ามา ก็ต้องบริการเลี้ยงข้าวเลี้ยงปลา อันนี้ไม่ใช่ว่ามากวนวัด หน้าทีของชาวบ้าน เขามาบ้านต้องเลี้ยงข้าว ตามประเพณีไทย แต่บางบ้านไม่เอาเลย ไม่มีอริยาถัยในการเลี้ยงอาหาร การบริโภค แต่ประการใด อาตมาจึงออกแขกมารับประทานข้าวหรือยัง อย่างนี้เป็นต้น

เหตุผลการสร้างศาลาที่ดำเนินการต่อมา อาตมาก็ยังไม่ได้คิดเลยว่าจะสร้างศาลาประการใด ก็ตัดใจว่ามา ๓ ปีแล้ว ว่าศาลาหลังนี้ เราได้เวลาเต็มทีแล้ว ถ้าเราไม่ทำอะไรจะทำ จะทำเหมือนหอประชุมแต่เป็นทรงไทย มีหามุขสวยอย่างแบบคนไทยง่าย ๆ ทำอย่างดีปทุมให้หมด นอนได้หมด เวลาอบรมประชุมก็มีมั่งลาด ตัวแมลงไม่มากวน บ้านนอกตัวแมลงเยอะ เข้าหูกเข้าตา เก่ง เราก็ติดมุ้งลวดเสีย แล้วสร้างริมแม่น้ำเจ้าพระยา พยายามไม่ได้ ลมพัดถึงเลย

งบประมาณที่ช่างสถาปนิกออกแบบไว้หกล้าน อาตมาคิดว่าทำไมถึง เพราะว่าไม่มีเข็ม แล้วค่าแรงงานก็ถูก คนบ้านเราก็ออแรงด้วย ช่วยกันด้วย ให้บ้าง ทำนองนี้ ก็คงไม่แพงอย่างนั้นนะ ทำอย่างดี ติดกระจกให้หมด มีห้องน้ำห้องส้วมอย่างดี อาตมาก็ยังไม่คิดตัดสินใจ พอดีโยม สุนีย์ พันธศกร มาปรึกษาว่า ปีนึกฐินสามัคคีกันเถอะ ท่านจะตัดสินใจสร้างอะไร นึกตรงกันว่าสร้างศาลาการเปรียญ คือเป็นศาลาอเนกประสงค์ อบรมทั่วไป และบำเพ็ญกุศล ทำบุญตักบาตรได้ด้วย ส่วนใหญ่จะตั้งเก้าอี้ คนที่นั่งพื้นนั่งข้างหน้า ตั้งเก้าอี้ให้เป็นแถวเลย จจนได้เป็นพัน ประเทศศรีลังกาเขานอนฟังเทศน์เลย เพราะว่าเขากุญใหญ่นั่งไม่ได้นอนฟัง แต่ดีกว่าคนไทยนะ นอนฟังไม่พูดเลย เราไปถามไม่มีพูดเลย

คนไทยพึ่งเทศน์พนมมือแต่ ค่ายกันสะบัด แยกเขานอนไม่คุย ยืนฟังด้วย กอดดอกด้วย เขาจะไม่พูดกับเรา เป็นการแสดง การเคารพในการฟังเหมือนกัน เขาฟังได้ผล เขาจะไม่พูดกันเลย ตั้งใจฟัง สนใจฟัง มีศรัทธาฟัง ทบทวนในการฟัง และปฏิบัติได้ทันที ก็ได้ผล

ในการสร้างศาลา โยมสุณีย์ พันธสุทร ได้ชักชวนญาติพี่น้อง และบอกคุณโยม พันเอก(พิเศษ) ทองคำ ศรีโยธิน ในฐานะนายกยุวพุทธ ด้วย ในขณะนี้

คุณโยมบุญย ว่องวานิช เป็นพ่ออุปถัมภ์ ได้สร้างตึกขึ้นไว้ที่หน้าวัด เป็นที่พักอบรมในภายใน และขอเจริญพรว่า โยมเข้ามาที่นี่ จะเห็นเร็ว จะแยกออกไปแล้วสร้างกฎีกฐินฐานอีก ๕๐ หลัง ปลุกต้นพยอมไปแล้ว ๕๐๐ ต้นเศษ เป็นสวนป่า คนในไม่ออก คนนอกไม่เข้า จะทำสวนตรงโน้นอีก ทำสวนไว้ ขยายถนนสายเหนือออกไปอีก ๑ ไร่ รถบัสเข้าจะได้ไม่ต้องเลี้ยวโค้ง เตรียมโอกาสข้างหน้าไว้จะต้องเป็นอย่างนี้ อบรมทั่วไปอาจจะวันนาย ให้อบรมภายในนี้เป็นด้านปริยัติ ด้านปฏิบัติอริยาสีสงออกไปเขตป่า มีสวนดอกไม้ให้พระอาทิตย์ส่อง แสงผ่าน เหมือนวัดป่ามานานาชาติ ของหลวงพ่อดุริตเป็นต้น ได้ผลดีใครจะ ไปยังไม่ได้ รื้อทำสวนงาม ข้างนอกมองไม่เห็นข้างใน ข้างในมองไม่เห็นข้างนอก จะได้ไปนั่งภาวนากัน ก็เป็นด้านปฏิบัติขึ้นมา ด้านอบรมอยู่ทางนี้ ต่อไปเป็นตึกอบรม หอสมุดจะเสร็จแล้ว ๓ ชั้น เพื่อพระสังฆาธิการมาอบรม แต่ละชั้นพักได้ ๓๐ ถึง ๔๐ องค์ จัดไว้สำหรับพระภิกษุ ชั้นละ ๒ ห้อง มีห้องน้ำห้องส้วมเสร็จทุกแห่ง สมเด็จพระญาณฯ ท่านรับแล้วท่านจะเปิดหอสมุดให้ ตั้งแต่คราวนิมนต์มาเปิดกฐินบุญถิ่น อัตถการโน้นแล้ว จะทูลเชิญเสด็จมาในวันหน้า

จัดปัจจัยไทยทานที่ญาติโยมมาจองไว้ ก็สร้างเป็นศาลาเอกประสงค์ เรียงกับหอประชุมนี้ไปตามแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ต้องรื้อหลังเก่าแน่ เพราะต้องยาวถึง ๒๕ ไร่ กว้าง ๑๐ ไร่ กว้างขวางมาก จะมีเสาแค่ ๒ แถว ตรงกลางโถง หลังคาเหล็ก ลงทุนให้ ถูกที่สุด ทำมั่งลวด มีฝา กระฉก มีมุ้งออกไปทั้งหมด ๕ มุข คล้าย ๆ พลับพลาย่างนี้ เป็นแบบศาลาหน้าน้อย เขาจะได้รู้ว่าเป็นศาลา จึงปรารถนาทอดกฐินขึ้นมา

วันนี้ญาติโยมหลายสายก็ช่วยกัน โดยคณะพุทธศรัทธาทำลานก็เป็นลูกศิษย์ที่นี่ นำกองกฐินมา ตลอดกระทั่งท่าน อนุศาสนจารย์ ท่านคณะอธิการบดี ตลอดทั้งวิทยาลัยครูทั่วไป กรมปศุสัตว์ ข้าราชการทั้งหลาย บรรดาท่านทั้งหลายที่เป็นคณะลูกศิษย์ ที่มาอบรมวัดนี้ก็ได้อุปถัมภ์กัน เป็นสายสัมพันธ์สามัคคีกันในวันนี้

มาปรารถนาเรื่องสร้างศาลานี้ อาตมาก็เกรงใจโยมเหลือเกินนะ เนื่อกว่ามาช่วยกันสร้างคนเถอะ สร้างลูกหลานชาติไทย ขอเจริญพรจงไว้เลยนะ ถ้าไม่มาช่วยกันนะ อีก ๒๐ ปี ลูกหลานจะไปไม่รอด จะไม่มีที่ดินอยู่ ขอฝากไว้ด้วย ยิ่งคนชาวจังหวัดสิงห์บุรี ลูกเกิดมาไม่มีอยู่จังหวัดสิงห์บุรีเลยนะ ไม่เคยกลับมาช่วยพ่อแม่ทำนาเลย หนีเข้าไปเป็นลูกจ้างใน กรุงเทพมหานคร พ่อแม่มีนาเป็นร้อย ๆ ไร่ ขายเหล็กเตกรายูแจกให้ลูกไป พ่อแม่มีการค้าสัทธิวันละหมื่นบาท ลูกไม่มีมาช่วยพ่อแม่เลย ไปช่วยคนอื่นหมด ผู้แทนจึงมีคนเดียวมาจนบัดนี้

ตึกที่สร้างขึ้นใหญ่โตนี้ ไม่ใช่ของคนจังหวัดสิงห์บุรี คนที่อื่นมาซื้อหมด เพราะอะไร มีนา ๕๐๐ ไร่ ถึง ๖๐๐ ไร่ มีลูก ๕ คน ไปสำเร็จปริญญาบ้าง สำเร็จอาชีวะบ้าง ไปเที่ยวเป็นลูกจ้างคนอื่นเขา

ขอฝากคุณโยมบุญย ไว้ด้วย ที่ว่าปัญหาคนว่างงานในประเทศไทยมาก อาตมาขอเปลี่ยนคำพูดใหม่ว่า ปัญหาคนขี้เกียจมากที่สุด ลูกไม่กลับมาช่วยแม่เลย พ่อแม่ทำงานง ๆ

หลวงพ่อดุริตช่วยฝากงานหน่อย ลูกไม่มั่งงานทำ อาตมาไปดูที่บ้าน โอ้โฮมีกิจการ มีสวนตั้ง ๕๐ ไร่ มีกิจการค้า แม่ ขับรถไปส่ง เต็มก็แบกของ บอกได้ว่าไม่มั่งงานทำ ก็แสดงว่ามั่งงานขี้เกียจ

พูดใหม่ อย่าไปพูดว่าคนว่างงาน พูดว่าคนขี้เกียจดีกว่า

หนูเอ๋ย สำเร็จปริญญาตรีแล้ว ไม่ต้องไป้อใคร กลับมาช่วยพ่อแม่ พ่อแม่กำลังมั่งงานอยู่ อย่าไปขายทรัพย์สินสมบัติซะ ทรัพย์สินสมบัติต้องรักษาไว้ ที่ดินนี้ขอเจริญพรท่านว่าอยู่ปุ่นบอกว่า ปีนีมาซื้อที่ประเทศไทยได้ ๓ หมื่นไร่ ลูกไม่รู้จักคุณค่าที่ดินของพ่อแม่เลย กลับไปเป็นลูกจ้างคนอื่นหมด

ขนาดเป็นสาว ๆ นะ มีนาตั้ง ๘ ไร่ ไร่ กลับไปรับจ้างซักกรีดในกรุงเทพฯ ใส่รองเท้าส้นสูงเดินเตะ ๆ ว่าเป็นคุณนาย เปลาเลย! รับจ้างซักกรีด นำเสียดายไหม นามิทำไม่ทำ พ่อแม่แก่แล้วก็ต้องขาย ตึกมีก็ให้เช่า

ทำไมแข่งเล่าเตี้ย เตี้ยบอก ลูกไม่มาช่วย ไปอยู่ภาคใต้โน้น แสดงว่าไปเป็นลูกจ้างคนอื่นเขา ไม่รักษาทริพยสมบัติของพ่อแม่ไว้เลย
อาตมาจึงสร้างหอประชุมนี้ ญาติโยมจะไม่เห็นใจบ้างก็แล้วไปเถอะ

อาตมานี้เดือนหนึ่งจ่ายเท่าไร สี่ห้าหมื่นนะ เดือนที่แล้วไม่รู้การไฟฟ้ามาเก็บอย่างไร สี่หมื่นสี่พันสี่สิบบาท ค่าไฟฟ้าวัดนี้
ทำไมมาเก็บอย่างนั้น ไม่ส่งสารเราบ้างหรือไง น่าจะเก็บสักแสนหนึ่ง จะได้ตัดไฟ ใช้ตะเกียงเจ้าพายุต่อไป
ข้อเท็จจริงไม่ได้ใช้มากหรอก ใบเสร็จมีตั้งแต่ต้นปีมานี้ หมื่นกว่าบาท แด่พัน เก้าพัน แต่เดือนที่แล้วสี่หมื่นสี่พันกว่า ขอเจริญพร
อย่างนี้ ค่าอาหารเดือนละสองหมื่น ต้องถัวเฉลี่ยกินกันแล้ว อาตมาจะสู้ต่อไป คนเดียวก็ต้องสู้

อาตมาขอเจริญพรญาติพี่น้องทั้งหลาย ที่ท่านได้มาร่วมสนับสนุนอาตมา ในฐานะมาช่วยกันปลุกคนให้ตื่น เสกคนให้เป็น
งาน ให้รู้จักเอกลักษณ์ของไทย รู้จักมารยาทไทย ไม่ลืมน้ำแผ่นดินทวด แผ่นดินปู่ตาายที่หาไว้ โปรดมาสร้างกิจการให้แก่พ่อแม่
เถิด ลูกหลานเอ๋ย อย่าทิ้งกิจการของเราเสียเลย

พ่อแม่ที่สร้างมา วงศ์ตระกูลทำนุบำรุงมา เดียวนี้มาถึงหมดแล้ว ทำไมเป็นแล้ว การค้าก็ค้าไม่เป็น ขนาดลูกสำเร็จ
ปริญญาโท เตี้ยแม่ค้าขายแอด ๆ ลูกค้าขายไม่เป็นเลย แล้วกิจการจะทำอย่างไร ก็ไปเป็นลูกจ้างคนอื่นเขา เป็นลูกจ้างบริษัทอื่น
ต่อไป อาตมาของฝากไว้ด้วยนะ

นี่ก็ถึงเวลาที่จะรับประทานอาหารแล้ว ขอเชิญญาติโยมรับประทานอาหาร ถ้าคนไหนรับประทานอาหารที่วัดนี้ในวันนี้
แล้ว กลับไปร่ำรวย สวยดี มั่งมีศรีสุข เงินไหลนองทองไหลมา
ข้าวสุกของอาตมา ๑ เมล็ดข้าวสุก งดอกได้ ๑๐๐ ดอลลาร์ ยูเอส รับประทานเข้าไป งดอกได้ มีข้าวสุกวัดนี้วัดเดียวงดอกได้ จริ่งเห็จ
ประการใดลองรับประทานดูเถอะ อาตมาสังเกตมาหลายรายแล้ว มารับประทานอาหารที่นี่ กลับไปเป็นเศรษฐีไปหลายคนแล้ว มี
เงินมากมายเหลือเกินนะ

.....